

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 04 aprilie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Vă salut călduros pe toți în Numele scump al Domnului nostru. Fie ca Dumnezeu să folosească această zi și această predică ca El să ne vorbească tuturor și să ni Se descopere din nou. Noi am ajuns într-o perioadă de timp cu totul deosebită. În sfânta Scriptură a fost prezis totul. Putem cerceta și vedea ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni pe întregul pământ. Lucrurile au început cu schimbările climatice. Odată cu încălzirea globală s-au schimbat toate lucrurile, mai ales în agricultură. Acum acest virus nu ține cont de națiune, culoare și de nimic, îi cercetează pe oamenii din toate popoarele și de pe întregul pământ așa cum nu s-a întâmplat niciodată. Noi știm că Domnul a prezis că toate aceste lucruri se vor întâmpla: va fi nedumerire, popoarele vor fi tulburate și oamenii nu vor ști ce să mai facă.

Înainte de a ne adânci în Cuvântul lui Dumnezeu vă salut pe toți din toate popoarele și din toate limbile. Îndeosebi celor cincisprezece traducători le urez binecuvântarea lui Dumnezeu din toată inima. Nu este ușor să traduci în alte limbi. Dar Dumnezeu a condus lucrurile în așa fel ca Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu să fie propovăduită tuturor popoarelor ca mărturie, iar apoi trebuie să vină și va veni sfârșitul. Noi vedem cum sfânta Scriptură se împlinește în fața ochilor noștri și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă.

Astăzi vom privi în partea de învățătură și îndeosebi în partea profetică a istoriei mântuirii. Noi toți știm că în Ioan 14 Domnul a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Dacă privim în toată istoria omenirii și apoi la începutul Bisericii nou testamentare atunci devenim conștienți că suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. De la Adam la Avraam au trecut două mii de ani, apoi au urmat alte două mii de ani; iar acum noi privim în urmă la ultimii două mii de ani, timpul harului,

ziua mântuirii în care toți sunt invitați să vină la Domnul, ca să primească iertarea păcatelor și viața veșnică. Însuși Domnul a desăvârșit prima creație în șase zile. Cine merge la Ps. 90 acela poate citi că o zi la Domnul Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Așa cum Domnul nostru a desăvârșit lucrarea Lui de creație în șase zile și a șaptea zi a desăvârșit tot și S-a odihnit, tot așa noi ne uităm la șase mii de ani care au trecut. Mileniul al șaptelea va fi Împărăția păcii Domnului nostru Isus Hristos, Împărăția Răscumpărătorului aici pe pământ.

Dacă privim în Apocalipsa, în primele trei capitole este vorba de cele șapte Biserici, cele șapte epoci prin care trece Biserica nou testamentară. În fiecare epocă făgăduința le este dată biruitorilor. *„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”*(Apoc. 3:21). Noi vom stăpâni/împărăți împreună cu Domnul și Răscumpărătorul nostru, prin har.

Dacă apoi privim în următoarele capitole din Apocalipsa vedem că Mielul este Acela care ia cartea pecetluită și descoperă ceea ce se va întâmpla după aceea. Apoi urmează cele șapte peceți și ceea ce se întâmpla după aceea. Iar apoi cele șapte trâmbițe ale judecății și ceea ce se va întâmpla în acea perioadă. Apoi cele șapte urgii și ce se întâmplă după aceea. Dacă facem legătura cu Apoc. 20, acolo citim de șase ori de Împărăția de o mie de ani. Imediat la început Satan este legat pentru o mie de ani; în perioada de o mie de ani pe pământ va fi pace. Atunci când Satan va fi legat va fi pace pe pământ. Dacă apoi citim cele șase afirmații din Apoc. 20 atunci devenim mulțumitori pentru că în Apoc. 21:1 este scris: *„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou”*.

Să spunem acest lucru clar și deslușit. Noi am ajuns la sfârșitul celor șase mii de ani. Numai Domnul știe când numărul va fi deplin, dar un lucru este sigur: noi suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Mileniul al șaptelea va fi Împărăția de o mie de ani, iar apoi, conform planului de răscumpărare, creația va ajunge la desăvârșire și apoi va fi un cer nou și un pământ nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi vor fi pierit, iar noi vom fi la Domnul nostru în vecii vecilor.

În acest timp este vorba ca mai întâi să înțelegem ceea ce a accentuat Domnul nostru atunci când a vorbit despre semnele timpului de sfârșit: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele căci voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Noi suntem generația care trăiește toate aceste lucruri și până la sfârșit vom mai trăi și restul, prin har. Am putea scoate în evidență îndeosebi câteva lucruri scrise în Mat. 24, Lc. 13, Lc. 21 unde este vorba de războaie și vești de războaie, catastrofe, cutremure, foamete, ciume, epidemii și tot ce va veni asupra pământului. Trebuie să spunem că aceste lucruri au venit deja peste întregul pământ. Cum am accentuat înainte, schimbările climatice, încălzirea globală au fost prezise în Is. 30:26 unde a fost scris mai dinainte că atunci când Dumnezeu va repara paguba și va vindeca rănila pricinuite poporului Israel atunci soarele va lumina mai puternic.

Din anul 1948, după două mii de ani avem din nou un stat Israel. Domnul a accentuat acest lucru în mod deosebit, ca noi să învățăm din această pildă. Să luăm la cunoștință toate celelalte lucruri pe care El le-a prezis și să știm că Cuvântul profetic al Scripturii, prevestirile se împlinesc. Îndeosebi împlinirea făgăduinței că poporul Israel care a fost împrăștiat în toate popoarele și limbile s-a întors înapoi în patria lui. Așa cum am scris în ultima scrisoare circulară, Dumnezeu a știut toate lucrurile dinainte și a permis ca să fie scris dinainte cum se vor întâmpla lucrurile. Dar noi să ne îndreptăm atenția noastră la lucrul principal. Cutremure au fost mereu și mereu, războaie au fost mereu și mereu, dar în ultimii două mii de ani evreii au fost risipiți între toate popoarele. Noi știm ce s-a întâmplat în Holocaust. Apoi făgăduința că Dumnezeu Își va conduce poporul Său înapoi în Țara făgăduită lor, în țara părinților lor. Noi putem striga tare: această scriptură s-a împlinit în timpul nostru și noi ne bucurăm de acest lucru.

Ne întoarcem la partea principală care ne privește pe noi ca Biserică. Noi toți știm că de la început Dumnezeu a folosit oameni pe pământ pentru ca Cuvântul Lui să fie propovăduit. De la început, îndeosebi Avraam cu care Domnul a vorbit față în față căruia i-a dat prima făgăduință: „*toate familiile/neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine*”(Gen. 12:3). Dumnezeu a avut pe pământ bărbați pe care i-a putut folosi, pe care i-a chemat și i-a numit „robii Săi”,

îndeosebi pe toți prorocii pe care i-a putut folosi pentru a prevesti ceea ce este decis în planul de mântuire al lui Dumnezeu. În profeția biblică care privește prima venire a lui Hristos a fost scris totul. În Noul Testament, începând cu Mat. 1, ne este spus cum întreaga profeție vechi testamentară s-a împlinit. Prin slujba lui Ioan Botezătorul, un bărbat trimis de Dumnezeu, întreaga Iudee s-a dus la Iordan ca să asculte pe acest bărbat al lui Dumnezeu, iar el a putut găti un popor bine pregătit pentru Domnul. Noi suntem mulțumitori.

Apoi putem merge la Lc. 2. În Lc. 1 este dată mărturie despre Ioan. Apoi putem merge mai departe unde este scris despre Domnul nostru și vedem cum profeția biblică s-a împlinit și Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru din inimă. Eu spun acest lucru cu o foarte mare plăcere. La prima venire a lui Hristos s-au împlinit peste o sută de prorocii din Vechiul Testament. Chiar și în ceea ce privește făgăduința pentru Biserică, în prorocul Ioel 2:28 bărbatul lui Dumnezeu a prorocit că Domnul Dumnezeu avea să toarne Duhul Său peste orice făptură. Apoi noi vedem confirmat acest fapt în Fapte 2:17: „*În zilele de pe urmă – AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU – voi turna din Duhul Meu peste orice făptură*”. Acesta este un verset biblic cheie: „*În zilele de pe urmă/în ultimele zile...*”.

Tocmai am spus acest lucru: în ochii lui Dumnezeu două mii de ani sunt două zile. De la Avraam la Hristos au trecut două mii de ani, care în ochii lui Dumnezeu sunt două zile. Apoi făgăduința: „*În zilele de pe urmă...*”. Și începând cu Cincizecimea se împlinește ceea ce a fost făgăduit că se va întâmpla în ultimele două zile, în ultimii două mii de ani. Apoi mai rămâne doar o singură zi, ziua Domnului; după aceea mai rămân o mie de ani ai Împărăției Domnului nostru. Dar timpul harului se încheie cu răpirea Bisericii Mireasă.

Scumpii mei frați și surori, noi trebuie să punem accentul pe faptul că Domnul S-a îngrijit ca în timpul nostru să dea o chemare supranaturală care a și avut loc și că aceasta a fost dată fratelui Branham - așa cum și Ioan Botezătorul a primit o trimitere divină - o însărcinare divină în legătură cu o chemare afară, separare și pregătire a Bisericii nou testamentare. Iar noi Îi mulțumim Domnului

Dumnezeului nostru. Însărcinarea ne este bine cunoscută tuturor; eu mi-am scris această însărcinare în Biblie.

Acum vă citesc doar partea a doua a acestei însărcinări divine și a acestei mărturii: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, la fel mesajul tău va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, pe întregul pământ”. Este puternic!

Este scris în Amos 3:7: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Nu cărturarilor, nu fariseilor, ci robilor Săi proroci. Așa este scris și așa o credem.

Domnul a făcut aceasta și în timpul nostru. Trebuie să ne gândim odată că acolo este un predicator baptist simplu, ordinar ca predicator de către dr. Roy Davis în organizația baptistă de sud, care și-a îndeplinit slujba lui până în ziua când Domnul i-a pus pe inimă această lucrare; cu trăirea minunată a botezului cu Duhul Sfânt la fratele Branham a început o nouă perioadă biblică în afara organizației. Aș putea aminti datele când, unde și ce s-a întâmplat. Dar astăzi pe mine mă interesează îndeosebi această însărcinare divină: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, la fel mesajul dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Ioan a fost trimis și a fost și făgăduit, și așa s-a întâmplat și cu fratele Branham. El a fost prezis și apoi el a fost trimis pentru ca mesajul divin, Evanghelia originală prețioasă așa cum a fost descoperită la început apostolilor și a fost scrisă în Noul Testament, așa i-a fost descoperită fratelui Branham. Nu cum este interpretată în diferite direcții de credință, biserici și denominații. Toți își au învățăturile lor, repetă „Tatăl nostru”, se roagă și recită crezul. Dar niciunul din ei nu se întoarce la Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, toți rămân în starea duhovnicească în care au fost dintotdeauna.

Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham ca să cerceteze Scriptura și toate temele biblice; chiar și căderea în păcat care a avut loc în Grădina Edenului, toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu și apoi și fondarea Bisericii nou testamentare. Scumpii mei frați și surori, prietenilor, cum deseori am spus, permiteți-mi s-o repet încă o dată: prima și ultima predică trebuie să fie identice, sută la sută; primul și ultimul botez trebuie să fie identice, trebuie să corespundă sută la

sută; prima și ultima Cină trebuie să corespundă sută la sută cu ceea ce a spus, scris și descoperit Dumnezeu în sfântul Său Cuvânt. Pentru aceasta a fost trimis fratele Branham. Nu ca să înființeze o nouă direcție de credință. Ci să propovăduiască Evanghelia originală deplină, că Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine, că în trupul Său Domnul și Răscumpărătorul nostru a purtat pe cruce toată vina, bolile și păcatele noastre, așa cum este scris în Vechiul Testament îndeosebi în Is. 53 unde este istorisit și prevestit acest lucru.

Apoi dacă este vorba de neprihănire, sfințire și botezul cu Duhul Sfânt. Nu ajută pe niciun om la nimic ca să vorbească și să facă o învățătură despre neprihănire. Trebuie să trăiești personal neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită. Dumnezeu nu este în teorie. Dumnezeu este în realitate.

Neprihănirea despre care a vorbit și scris Pavel a fost prin Sângele Mielului. Niciun om nu s-a putut neprihăni sau îndreptați personal, nu. Totul s-a întâmplat prin Sângele prețios al Mielului lui Dumnezeu despre care Răscumpărătorul nostru a spus în Mat. 26:28: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Așadar nu o neprihănire care atârână în aer. Ci neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei. Neprihănirea prin ceea ce a făcut Dumnezeu în Hristos, pentru noi, prin har.

Exact așa este și cu sfințirea. Sfințirea nu este doar o învățătură, și apoi să-ți închipui că ești sfânt. Ci așa cum Însuși Domnul nostru a spus: *„Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr”* (Ioan 17:19). *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”* (Ioan 17:17). Nu există nicio sfințire în afara limitelor Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru că numai în Cuvântul lui Dumnezeu a fost scrisă voia lui Dumnezeu pentru întreaga istorie a mântuirii și pentru viața noastră personală. În Biblie, în epistolele apostolilor noi găsim tot ceea ce privește viața personală. Bărbaților le este spus cum să se comporte; femeilor le este spus cum să se comporte. În Cuvântul lui Dumnezeu ne este spus totul.

Scumpii mei frați și surori, vă sfătuiesc pe toți să faceți ceea ce am făcut eu în ultima săptămână. Începând de la 1 Corinteni eu am citit

cu grijă și sub duh de rugăciune până la ultimul capitol. Mereu și mereu am fost copleșit cum Pavel a inclus toate domeniile. Îi mulțumim Dumnezeui Celui viu pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt.

Mai spunem încă o dată acest lucru. Nu există răscumpărare în afara Sângelui noului legământ. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor (Col. 1:14). Exact așa este cu sfințirea. Noi putem fi sfințiți numai dacă suntem găsiți în voia lui Dumnezeu, prin Cuvânt, așa cum ne-a fost lăsat scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi noi vom și înțelege de ce este scris că fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. Iar al treilea punct este ca noi să primim puterea Duhului Sfânt. Scumpii mei frați și surori, cât de des am spus acest lucru: dacă ne lăsăm botezați atunci confirmăm că noi L-am acceptat și primit pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. Dacă Domnul ne botează pe noi cu Duhul Sfânt atunci noi avem confirmarea că El ne-a acceptat și primit. Noi suntem atât de mulțumitori pentru scumpul și sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru Evanghelia deplină.

În concluzie haideți să scoatem în evidență încă o dată faptul că acum noi trăim la sfârșitul timpului de har. În epistolele apostolilor voi puteți găsi noțiunile „zilele de pe urmă”, „timpul sfârșitului” și tot ce va fi la sfârșit. Domnul nostru ne-a dat făgăduința: *„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”* (Mat. 28:20). Și în acest timp când acest virus corona cere suflete, El este cu noi. El este cu noi până la sfârșitul veacului.

Permiteți-mi să amintesc încă o dată acest lucru și să-l accentuez din inimă. Noi avem orientarea în Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său și mesajul Cuvântului sfânt pe care el l-a adus premerge a doua venire a lui Hristos. Ce har și privilegiu este că astăzi noi îi salutăm pe toți frații și surorile din 172 de țări! Cine s-ar fi gândit că va fi posibil așa ceva acum 20 sau 50 de ani? Dacă mă gândesc la ultimii 55 de ani, în fiecare lună am fost în călătorii. Cât de des am fost personal în cele 165 de țări și am propovăduit Cuvântul acolo! Dar acum a sosit timpul în care călătoriile nu mai sunt posibile în felul acesta. Iar în clipa de față se pare că nimic de pe pământ nu va mai fi cum am cunoscut noi până acum. Nimic pe pământ nu va mai fi cum a fost, nimic din toate

companiile și fabricile nu va mai fi cum a fost. Ar fi foarte bine dacă toți, chiar și politicienii, și-ar bate pieptul cu pumnii și ar spune: „Așa ceva n-a mai fost niciodată. Ce vrea să ne spună Dumnezeu prin aceasta?”.

Îi putem mulțumi Domnului din inimă că noi putem trece prin toate aceste lucruri și știm că acestea sunt semnele timpului de sfârșit așa cum ne-au fost prevestite de Domnul nostru în sfânta Scriptură. Mai demult a fost posibil: m-am așezat în avion, am zburat la Atena, am predicat în marea adunare pentecostală de acolo. Apoi m-am dus în port, m-am urcat pe un vapor, m-am dus până la Patmos, am umblat în sus și-n jos câteva zile pe insulă, am citit și recitat cele 22 de capitole ale Apocalipsei din nou și din nou. Apoi am exprimat cu buzele mele și am spus: „Iubite Domn, Ioan nu mai este aici. Fratele Branham nu mai este aici. Dar Tu ești omniprezent și Tu care i-ai descoperit Cuvântul lui Ioan, pe insula Patmos, Tu îmi poți descoperi Cuvântul și mie așa cum l-ai descoperit lui”. Și dacă te rogi astfel sub lacrimi cu privire la lucrarea care trebuia făcută, atunci Dumnezeu nu poate altfel decât să dăruiască har și să descopere Cuvântul.

Exact așa a fost cu fratele Branham. Noi toți știm că lui i-a fost descoperit Cuvântul, dar el n-a purtat mesajul în nicio altă țară în afara Statelor Unite. Permiteți-mi să spun acest lucru astăzi aici. A fost o zi deosebită de 12 iunie a anului 1958, în Dallas, Texas, când fratele Branham mi-a istorisit cum i-a fost dată însărcinarea și cu ce scop, apoi a vorbit cu mine despre mesaj, iar la sfârșitul conversației mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Apoi ne-am îmbrățișat, m-a cuprins cu brațul său și mi-a spus: „Domnul să te binecuvânteze”. Dacă mă gândesc cum a condus Domnul Dumnezeu și a călăuzit totul! Scumpii mei frați și surori, aș putea scrie o cârticică și aș putea enumera toate trăirile pe care Domnul Dumnezeu le-a dăruit.

Din anul 1958 noi am tradus predicile fratelui Branham și am dat mai departe mesajul divin. Apoi a venit 2 aprilie 1962. Fără a intra în amănunte cu privire la acest eveniment, pot spune că Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate lucrurile așa încât înaintea revenirii lui Isus Hristos ultimul mesaj să ajungă până la marginile pământului. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu și au căpătat îndurare de la Dumnezeu vor primi

Cuvântul descoperit, vor recunoaște/înțelege timpul în care trăim și-l vor încadra biblic. S-o mai spunem încă o dată. Cu poporul Israel o vedem cel mai clar, după două mii de ani Israelul a devenit o țară independentă. Domnul Dumnezeu va face totul bine și va desăvârși totul într-un mod minunat. Va rezulta o Mireasă a Mielului, din toate popoarele, limbile și națiunile, spălată în Sângele Mielului lui Dumnezeu, sfințită în Cuvântul adevărului și pecetluită prin Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru.

Vreau să mai spun acest lucru. Este primul sfârșit de săptămână, din anul 1958 încoace, în care nu ne putem strânge împreună așa cum am făcut-o în toți anii de până acum. Dacă privim în urmă la ultimii 45 de ani de când a fost inaugurată această casă a lui Dumnezeu aici au venit oameni de pe întregul pământ – iar aceasta este în legătură cu ceea ce Domnul a spus: „*Strânge-Mi poporul Meu, pe toți cu care am făcut legământ prin jertfă*”. Va veni timpul când ne vom strânge din nou și vom asculta Cuvântul, pentru că așa este scris în Fapte 1 și 2 că atunci toți erau adunați într-un singur loc.

Permiteți-mi să accentuez acest lucru. La ultima turnare a Duhului Sfânt poporul lui Dumnezeu nu va manevra cumva telecomanda pe acasă, mutând de pe un canal pe altul ca să asculte știrile, nu! Ci în zilele de adunare, toți din toate popoarele și limbile se vor strânge, cu teamă de Dumnezeu, vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu și noi toți împreună vom trăi ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Nu degeaba în Evrei 10 este scris să nu părăsim adunările noastre, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie. Adunarea trebuie să aibă loc, fie în cercuri de casă, fie în adunări mari sau indiferent în ce loc vă strângeți. Dacă este în voia lui Dumnezeu noi ne vom strânge împreună din nou în acest loc ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți ceilalți care până acum se strângeau de obicei ca până acum se vor aduna din nou împreună și Domnul ne va binecuvânta pe toți din bogăția harului Său. Lăudat, cinstit și mărit să fie Domnul nostru. Dumnezeuul atotputernic să-i binecuvânteze pe toți în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Ne rugăm. Doamne Dumnezeule atotputernic, Te rog să-i binecuvântezi pe toți fiii și fiicele Tale, pe toți frații și surorile de pe

întregul pământ, în toate popoarele și toate limbile și deschide-ne
mintea pentru Scripturi. Te rog îndură-Te de mine, îndură-Te de noi
toți. Astfel noi Îți putem aduce mulțumirea, închinarea și slava, Ție,
singurului, adevăratului Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus Hristos,
Domnul nostru. Amin.